

ret til at forsyne mindst 10 ejendomme. Anlæggene opkræver herefter afgiften af brugerne.

Desuden påhviler afgiftspligten ejere af ejendomme, der ikke får leveret vand fra almene vandværker, men som forsynes med ledningsført vand på anden måde, f.eks. fra enkeltboringer. Regnvand opsamlet i bassiner o.lign. er ikke omfattet af afgiftspligten, selv om det føres til huset gennem en ledning.

Til § 3

Afgiften udgør 1 kr. pr. m³ i 1994, men stiger herefter gradvist til 5 kr. pr. m³ fra og med 1998.

Til §§ 4 og 5

Almene vandforsyningsanlæg er forpligtet til at lade sig registrere hos de statslige told- og skattemyndigheder. De skal desuden på anmodning fra Told- og Skattestyrelsen udarbejde fortegnelser over, hvilke ejendomme de leverer vand til.

Til §§ 6-8

Afgiften betales af den mængde vand, som vandværkerne udskriver faktura for i løbet af et kvartal.

Den samlede afgiftspligtige mængde for et år udgøres dog af mindst 90 pct. af den indvundne mængde tillagt den mængde vand, der netto modtages fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet. Bestemmelsen skal give det enkelte vandværk incitament til at begrænse vandtabet på grund af utætte vandledninger m.v.

For ejere af ejendomme, der ikke forsynes fra almene vandforsyningsanlæg, fastsættes et standardforbrug på 170 m³ pr. helårsboligenhed, eftersom det vil indebære uforholdsmæssigt store administrative omkostninger at måle det faktiske forbrug i disse tilfælde. Ved en boligenhed forstås en bolig med selvstændigt køkken. For boligenheder, der ikke må benyttes som helårsbolig (sommer- eller fritidsboliger), fastsættes et standardforbrug på 70 m³.

Til §§ 9 og 10

Det foreslås ud fra konkurrencehensyn, at momsregistrerede virksomheder skal kunne få tilbagebetalt vandafgiften på samme måde, som de kan få tilbagebetalt energiafgifter. Afløftningen af afgiften foreslås dog begrænset på samme måde, som det gælder for elafgiften, således at liberale erhverv og forlystelser m.v. ikke kan få godtgjort vandafgiften. I udlejningsejendomme, hvor der er såvel momsregistreret som ikke momsregistreret virksomhed (f.eks. boeelse), fordeles afgiften på de enkelte lejemål efter

reglerne i lejelovens § 50. I tilfælde af, at der i ejendommen er lejere, der opgør deres vandforbrug efter måler, anvendes lejelovens fordelingsregler dog kun på de lejemål i ejendommen, hvor der ikke er måler. En momsregistreret virksomhed med måler kan således opgøre det tilbagebetalingsberettigede afgiftsbeløb ud fra det faktiske forbrug.

Tilbagebetalingen af vandafgift sker på samme måde som tilbagebetalingen af energiafgifterne, dvs. over momsangivelsen.

Afgiftsfritagelsen for diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de dertil knyttede personer omfatter ikke vandafgift, der uden at være specificeret er indregnet i huslejen i en lejebolig.

Til § 11

Det foreslås, at der skal betales afgift af ledningsført vand, der modtages fra udlandet. Bestemmelsen er ikke aktuell i øjeblikket, men kan tænkes at blive det, efterhånden som afgiften stiger.

Til § 12

Paragraffen indeholder bestemmelser om regnskabsførelse, som svarer til de regler, der gælder efter de øvrige punktafgiftslove. Det foreslås desuden, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for kravene til teknisk måleudstyr og monteringen af dette i virksomhederne.

Til §§ 13-16

Paragrafferne indeholder regler om afregning af afgiften. For de almene vandforsyningsanlægs vedkommende svarer reglerne til de gældende regler i de øvrige punktafgiftslove. Afgiftsperioden er dog fastsat til kvartalet.

For så vidt angår ejendomme, der ikke forsynes fra almene vandforsyningsanlæg, er ejeren afgiftspligtig. Det foreslås, at afgiften opkræves af kommunerne i disse tilfælde. Det er hensigten, at kommunerne skal opkræve afgiften på baggrund af indberetninger fra Told- og Skattestyrelsen over, hvilke ejendomme i de pågældende kommuner der ikke forsynes med vand fra almene vandforsyningsanlæg.

Ved levering af vand fra almene vandforsyningsanlæg beregnes der moms af vandafgiften. Kommunerne kan ikke opkræve moms, og det foreslås derfor, at de afgiftsbeløb, de skal opkræve, forhøjes med 25 pct. Som følge heraf bliver der ikke forskel på, hvad der opkræves, når ejendommen forsynes fra et alment vandforsyningsanlæg, og når den forsynes på anden måde.